

РЕШЕНИЕ

№ 1428

гр. София, 14.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **8253** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано по касационната жалба на П. Г. Д., чрез пълномощника адв. Г. Т. против решение № 2725/11.06.2024 г., постановено по НАХД №20231110215542/2023 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № ВГ2023/5800-265/НП от 25.09.2023 г., издадено от директора на Териториална дирекция Митница С. на Агенция „Митници“. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Твърди се, че районният съд неправилно е преценил събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, вследствие на което е достигнал до неправилни изводи. В тази връзка се изтъква, че предмет на внос са не стоки по смисъла на закона, а вещи предназначени за лични употреба, а именно: два смартфона и един чифт слушалки, по отношение на които са представени доказателства с каква цел ще се ползват - за лични и служебни цели. Като процесуално нарушение се сочи и ангажирането на административнонаказателната отговорност на основание чл. 233 ал. 1 от Закона за митниците (ЗМ), която норма е бланкетна, без конкретизация коя норма от специален закон задължава наказаното

лице да декларира вещите. Като не е посочил нормите на специалния закон, а бланкетно е приел за нарушена директно нормата на чл. 233, ал. 1 от ЗМ, без съответната текстова и цифрова връзка със специалния закон, контролният орган (в АУАН) и наказващият такъв (в НП) е допуснал непълно описание на вмененото нарушение. Посоченият пропуск представлява съществено процесуално нарушение и в частност нарушение на нормата на чл. 57, т. 6 от ЗАНН, което не е отчетено от Софийския районен съд. По съществуто на спора се посочва, че вмененото нарушение не е установено по безспорен и категоричен начин. Обосновават се и съображения, че на основание чл. 288, ал. 2 от ДФЕС не следва да се прилага разпоредбата на чл. 233, ал. 6 от ЗМ, тъй като същата противоречи на чл. 42, § 1 от Регламент № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета. По така изложените съображения се претендира отмяна на решението на Софийския районен съд и постановяване на ново по съществуто на правния спор с отмяна на наказателното постановление и присъждане на сторените разноски за всяка от съдебните инстанции.

Отвeтникът -Директорът на ТД Митница С., чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение,

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № ВГ2023/5800-265/НП/25.09.2023г., издадено от директора на Териториална дирекция Митница С. на Агенция „Митници”, с който на основание чл. 233, ал. 1 от ЗМ е ангажирана административно наказателната отговорност на П. Д., като му е наложена глоба в размер на 4 127,05 лева и на основание чл. 233, ал. 6, вр. ал. 1 от ЗМ е отнет в полза на държавата предмета на нарушението.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

На 18.04.2023 г., в [населено място], в салон „Пристигане“ на Терминал 2, МП Летище С.-пътници, митнически служители от МП Летище С. - пътници извършвали проверка на пътниците, пристигащи с полет № LH 1426 от Ф./Република Германия за С., България. Около 14.20 часа, при преминаване през „Зелен коридор - нищо за деклариране“ свидетелят Н. Г. спрял за проверка пътник, който при поискване на документ за самоличност бил установен като П. Г. Д., ЕГН [ЕГН], български

гражданин е лична карта №[ЕИК], издадена на 29.03.2023 г. от МВР-Р.. Мястото, на което е спрян пътникът е в зоната за митнически контрол Летище С., Терминал 2, салон „Пристигане“, която е с ясно разграничени коридори, обособени с различни цветове и светещи табели с надпис „Червен коридор - за деклариране“ и „Зелен коридор - нищо за деклариране“ на български и на английски език. Преди навлизане в зоната за митнически контрол, около лентите за получаване на чекиран багаж на пътниците има обозначителни табели, указващи задължението за деклариране при преминаване на границата на различни езици. В текста на указателните табели се съдържа и нормата за безмитен внос на стоки от пътници с въздушен транспорт, неподлежащи на деклариране, а именно: стоки на стойност до 430 евро. П. Д. бил попитан от митническите служители откъде пристига, има ли нещо за деклариране и какво съдържа багажът му. Д. отговорил, че пристига от САЩ през Германия, че няма нищо за деклариране и, че багажът му съдържа лични вещи. П. Д. бил поканен в специализирано помещение за извършване на щателна митническа проверка на ръчния и регистриран багаж, за което бил съставен протокол за извършена митническа проверка № 23BG005106M013195/18.04.2023 г. по описа на Агенция „Митници“.

В хода на проверката е установено наличието на два броя нови смартфони и един чифт нови слушалки, а именно: един брой iPhone 13 mini 512 GB Starlight IMEI:352377637684750 Serial № JW40G4GWTY; един брой iPhone 14 Pro Max 256 GB Space Black IMEI:358497891181451 Serial № LC9F54DR6C и един чифт Air Pods (3rd generation) with MagSafe Charging Case Serial № JDFYKQN2P9. Снети са писмени обяснения от П. Д., в които той посочва, че не пренася предмети с търговска цел и всичко в багажа му е лични вещи. Към този момент П. Д. е представител на търговско дружество със седалище в САЩ и управител и едноличен собственик на капитала и на българско дружество - „ДЯК“ ЕООД.

При така констатираното свидетелят Н. Г. съставил срещу П. Д. АУАН № BG18042023/5800/M-429 за нарушение на чл. 233, ал. 1 от ЗМ. Актът е предявен на нарушителя и подписан с възражения. Препис от акта е връчен на Д..

Недекларираните по установения ред стоки са задържани на основание чл. 41 от ЗАНН с разписка № 23004032 от 18.04.2023 г. към протокол за извършена митническа проверка № 23BG005106M013195 от 18.04.2023 г. С приемо-предавателен протокол № 89/25.04.2023г. по описа на ТД Митница С., стоките са предадени на МОЛ при МБ Летище - С., където са заприходени със складова разписка № [ЕГН]/25.04.2023г. по описа на ТД Митница С.. Съгласно писмо рег. № 32-185488/17.05.2023г. от комисия, определена със заповед на Директора на ТД „Югозападна“ /сега „ТД Митница“ - С./, до началника на Отдел М. при ТД Митница С. - митническата стойност на предмета на нарушението е както следва: 1 брой iPhone 13 mini 512 GB Starlight IMEI 352377637684750 Serial № JW40G4GWTY - 1661,91 лева; 1 брой iPhone 14 Pro Max 256 GB Space Black IMEI 358497891181451 Serial № LC9F54DR6C - 2144,92 лева и 1 чифт Air Pods (3rd generation) with MagSafe Charging Case Serial № JDFYKQN2P9 - 320,22 лева.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН са депозиран писмени възражения, които са приети за неоснователни и на 25.09.2023г. е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са

допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението на Софийския районен съд е неправилно.

Противно на приетото в обжалваното решение, както в АУАН, така и в наказателното постановление е налице непълнота във фактическото и правно описание на нарушението, съобразно дадената му правна квалификация. След като според АУАН и наказателното постановление, нарушителят е осъществил състав на нарушението по чл. 233, ал. 1 от ЗМ, изразяващо се в недеклариране на посочените в акта стоки, чрез навлизането му в зелен коридор и отрицателен отговор на въпроса "Имате ли нещо за деклариране?", актосъставителят и административно наказващият орган е следвало да посочат нормата, от която произтича задължението за деклариране, респ. в наказателното постановление е следвало да се отрази въз основа на коя норма за нарушителя е възникнало задължението да доведе до знанието, респ. и да получи разрешението на митниците за пренасяните от него през границата на страната стоки. Задължението за деклариране, съответно задължението да се гарантира знанието и разрешението на митниците, произтича от нормата на чл. 58, ал. 4 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС) във връзка с чл. 51а, ал. 2, пред. 2 от Правилника за прилагане на ЗДДС (ППЗДДС) и евровата равностойност на процесните стоки, която в случая надхвърля 430 евро. Съгласно чл. 58, ал. 4 от ЗДДС вноса на стоки, внасяни в личния багаж на пътници, който няма търговски характер, е освободен от данък на базата на парични прагове, съответно за сухопътни, морски и въздушни пътници, които се определят с правилника за прилагане на закона. Чл. 51а, ал. 2, пр. 2 от ППЗДДС определя, че паричните прагове по чл. 58, ал. 4 от закона за стоки, различни от стоките, за които се прилагат количествени прагове, до общата собствена стойност на стоките, за въздушните и морските пътници са до 430 евро или равностойността им в левове.

Съгласно чл. 53, ал. 2 от ЗАНН наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. В конкретния случай, административно-наказващият орган е отстранил част от нередовностите в акта, формулирайки в описанието на нарушението признаците на състава по чл. 233, ал. 1 от ЗМ, без да се е възползвал от възможността да коригира посочената вече нередовност на АУАН, изразяваща се в непосочване на нарушената норма/норми, създаващи задължение за деклариране на пренасяните стоки, т.е. при непълнота в описанието на нарушението, но отново подчертавайки осъществяване на нарушението именно чрез недеклариране на стоките.

Административно-наказателният процес е формален. Като производство със санкционен характер, административнонаказателното производство не търпи неясноти, непълноти или противоречия при описание на нарушението и при неговата правна квалификация. При констатираната непълнота във фактическото описание на нарушението наказателното постановление се явява издадено в нарушение на процесуалните правила, което е самостоятелно и достатъчно основание за неговата отмяна.

Отделно от изложеното, при постановяване на своето решение, Софийският районен съд не е съобразил даденото от Европейският съд тълкуване на чл. 42, §1 от Регламент № 952/2013. Според СЕС всяка държава - членка трябва да предвиди в националното законодателство административни или санкционни мерки, но такива, които не надхвърлят границите на необходимото за постигане на легитимно преследваните от закона цели (решение от 16.07.2015 г., С., С-255/14, EU:C:2015:475, т. 22). Същите следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. В този контекст съдът уточнява, че строгостта на санкциите трябва да бъде в съответствие с тежестта на наказваните с тях нарушения, като по-специално се гарантира реално възпиращ ефект и същевременно се съблюдава основният принцип на пропорционалност. Нерелевирането на фактора на законност на пренасяните стоки при налагане на наказание и в частност отнемането им/ или присъждане на тяхната равностойност/ в полза на държавата, само по себе си противоречи на принципите и целите на Регламента. / В този см. Решения на СЕС по дела С-497/15, С-498/15, С-655/18 /. Така например, в последното цитирано решение /т.44/ постановено във връзка с приложението на чл. 233 ал.6 от ЗМ, изрично е прието, че санкция, която се състои в задължение да се плати равностойността на отклонените от митнически надзор стоки, не изглежда пропорционална, при това, независимо от факта, че се прибавя към имуществената санкция. Санкция в подобен размер надхвърля границите на необходимото, за да се гарантира, че стоките няма да бъдат отклонени от митнически надзор.

Практиката на Съда на Европейския съюз е константна и непротиворечива в насока, че не се допуска национална правна уредба, съгласно която при отклоняване от митнически надзор, освен имуществена санкция, титулярът на задължението следва да плати и равностойността на стоката.

При тези обстоятелства, настоящата инстанция намира, че въззивният съд е следвало на основание чл. 288, ал. 2 от ДФЕС да не приложи националната разпоредба, а именно чл. 233, ал. 6 от ЗМ, тъй като същата противоречи на чл. 42, § 1 от Регламент № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета и да отмени обжалваното наказателно постановление в тази му част само на това основание.

Предвид изложените мотиви, съдът намира, че следва да отмени оспореното решение на Софийския районен съд и вместо него да постанови ново по съществото на правния спор, с което да отмени процесното наказателно постановление.

При този изход на правния спор, в полза на касатора са дължими сторените по делото разноси. Видно от приложения по делото договор за правна защита и съдействие и анекс към него /л.17 по НАХД №15542/2023 г./ страните са договорили процесуално представителство пред съд по оспорване на процесното наказателното постановление в размер на 1300 лева, като съдът съобрази разпоредбите на чл. 18, ал. 2, вр. с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения, поради което и не споделя направените от касатора възражения за неговата прекомерност.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 2725 от 11.06.2024 г., постановено по НАХД №

20231110215542/2023г. по описа на Софийския районен съд и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №BG2023/5800-265/НП/ 25.09.2023г., издадено от директора на Териториална дирекция Митница С. на Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на П. Г. Д., ЕГН [ЕГН] разноси по делото в размер на 1300 (хиляда и триста) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.